

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

362. An beneficium resignari possit Minori, & is illud acceptare resignatum sine Curatore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

buff. de pacif. poss. n. 265. apud Paris. loc. cit. num. 2. Chok, ad prædictum reg. n. 15, ex Rebuff. in addit. ad eand. reg. in præxi. dicens, in Gallia certum esse, quod nec Ordinarius, nec Legatus possit alienigenam conferre; qui si conferant, illud beneficium à regnicola impetrari posse. Et hoc privilegium non solum prohibere extero habere Ecclesiam parochialem, sed etiam quæcunque alia beneficia absque regis beneplacito. Opratque Rebuff. de pacif. possessor. n. 266. apud Paris. n. 3, ubique esse hujusmodi constitutionem seu concessionem propter plures causas, quas commemorat Covar. loc. cit. n. 33, n. 5.

3. Respondeo ad tertium, beneficia patrimonialia non posse resignari illis, qui non sunt de civitate vel oppido. Paris. cit. q. 7. n. 4. citans Hojed. de incompat. p. 1. c. ult. n. 86. Mandol. ad reg. de infirmis &c.

Questio 360. An illegitimo & bigamo resignari possit beneficium?

1. Respondeo ad primum primò negativè. Paris. l. 4. q. 4. n. 8. subjungens n. 9. admissam resignationem in favorem talis per Papam ignorantem hunc defectum esse nullam; illegitimus enim nequit habere beneficium Ecclesiasticum, & collatio ei facta est omnino nulla ipso jure, ut Nav. cons. 3. n. 4. de atate & qual. Paris. n. 10. juncto n. 13. & hinc mandatum Papæ de aliquo providendo intelligitur, modò sit legitimus. Paris. n. 12.

2. Respondeo ad primum secundò: sed neque illegitimo dispensato ad beneficia resignari potest beneficium quale, vel etiam cujus dissimile ejus pater obtinet, vel obtinuit in eadem Ecclesia; illegitimus enim obtinere nequit beneficium in Ecclesia, in qua pater ejus obtinet, vel obtinuit simile vel dissimile, juxta Trid. sess. 25. c. 15. Paris. cit. l. 4. q. 7. n. 6.

3. Respondeo ad primum tertio: Neque etiam pater potest resignare extraneo, ut is postea resignet filio suo illegitimo. Paris. cit. q. 7. nu. 7. citans Rebuff. de pacif. poss. nu. 277. juxta constit. Clem. VII. Laym. inc. præsentiam, de filiis presbyt. n. 4. de quo alias.

4. Respondeo ad secundum etiam negativè: Siquidem bigamus etiam si sit tonfuratus, est inhabilis ad beneficium, & reputatur mer laicus. Paris. l. 4. q. 4. n. 17. citatis pluribus.

Questio 361. An resignari possit beneficium Neophyto & filio Judæi?

1. Respondeo ad primum negativè, cum eo reputetur indignus. Paris. l. 4. q. 4. n. 20. citans præter S. Paul. 1. ad Timor. 3. & Gregor. 1. 2. Ep. 111. Hojed. de incompat. p. 1. c. ult. n. 1. sed neque ad ordines promoveri potest. Paris. ibid. n. 21. ex Covar. in clem. si furiosus, p. 1. §. 3. n. 7. Intelligendum autem hoc de recenter legem Christi professis; cum is propriè dicatur Neophytus. Paris. n. 22, ex Covar. loc. cit. postquam enim moribus & doctrina Christiana sat instructus est, potest promoveri. Paris. n. 23. citans Felin. in c. cum sit. de judæ. & habere beneficia, ut Paris. ibid. ex Hojed. loc. cit.

2. Respondeo ad secundum: Filio Judæi Christiano resignari potest beneficium, etiam dignitas. Paris. cit. q. 4. nu. 24. quia potest habere beneficium, c. eam re. de rescript. & c. si quis agritudine. d. 57. ut Paris. ibid. citatis Covar. ubi ante, Nav. in sum.

c. 27. n. 205. Hojed. de incompat. p. 1. c. 23. num. 54. quamvis talem ad sacros ordines promoveri prohibuerit Paul. IV. & confirmavit Gregor. XIII. extendens illud ad descendentes ex Mauris, ut testatur Paris. cit. q. 4. n. 25. & 26.

Questio 362. An beneficium resignari possit minori, & is illud acceptare resignatum sine curatore?

1. Respondeo ad primum primò: Tamen attendito jure communi, minori 14. annis & majori 7. annis resignari possit beneficium, id tamen hodie fieri nequit, obstante Trid. sess. 23. c. 7. & prohibente, ut nullus primam tonfuram initiatus, aut etiam in minoribus constitutus ante 14. annum beneficium obtinere possit. Paris. l. 4. q. 9. n. 2. & 3. & sic decretum illud Trid. requirens certam aetatem in collatione locum quoque habet in resignatione, quia militat eadem ratio finalis, nimirum, ne indigni ad Ecclesiastica beneficia assumantur. Paris. loc. cit. num. 6. sic testans resolutum à Rota. Porò resignatio facta in favorem non habentis aetatem requisitam ad tale beneficium est nulla. Paris. loc. cit. num. 23. sic tentum à Rota in Astoricens. Archidac. 9. Julii 1568. eò quòd collatio facta tali sit nulla, ut Paris. n. 24. Idque eo magis, quia Trid. habet decretum irritans. Paris. n. 28. Neque Papa in hoc casu admittendo resignationem, & conferendo per clausulas solitas videtur dispensare. Paris. nu. 34. citans Jo. Monach. in c. cum aliquibus, de rescript. in 6. Jo. And. in c. si motu proprio, de præb. Pari modo permutationem factam cum eo, qui non habet aetatem requisitam ad beneficium resignatum est nulla. Paris. n. 25. testans sic tentum à Rota. Hinc

2. Respondeo ad primum secundò: In specie, juxta rigorem Trid. hodie non poterit resignari Canonicatus sive in Cathedrali, sive in Collegiata minori 14. annis, ex quo tamen vide dicta alias de aetate requisita ad beneficia. Item minori 25. annis (intellige tractatis) resignari nequit beneficium, aut dignitas curam animarum habens, cum nemini concedatur beneficium curatum, nisi qui saltem attigerit 25. annum aetatis, juxta Trid. sess. 24. n. 12. Paris. à nu. 14. Et si habenti dictam aetatem resignatum fuit beneficium curatum, tenebitur facere se promoveri ad sacerdotium intra annum. Paris. n. 38. Quin etiam, dum statutum est aliquibus, ut omnes illius Ecclesiæ teneantur promoveri ad sacerdotium, non solum observari id debere in collatione, quæ sit simpliciter, sed etiam ea, quæ sit ex causa resignationis, eò quòd id onus affixum sit rei, nempe beneficio, tradit Paris. nu. 42. In casibus autem, in quibus requiritur aetas 25. annorum & sacerdotium, resignari beneficium habenti istam aetatem, etsi non sit sacerdos, quin etiam, etsi tempore concessionis nullos habuerit ordines sacros, eò quòd sufficiat, si talis sit intra annum faciat promoveri ad sacerdotium, juxta c. licet Canon. & Trid. loc. cit. tradit Paris. n. 36. citatis pluribus. Quin & n. 37. inquit, tantum alias, quòd, si statutum disponat de certa præbenda non conferenda nisi actualiter constituto in sacerdotio, impetrans possit hujusmodi præbendam acceptare, & sibi facere providere licet non sit sacerdos, modò tempore provisionis & acceptionis fuerit in tali aetate, ut infra annum possit fieri sacerdos, testans sic habere Rotam decis. 1. de præb. in novu. nec

nec obstat *c. nemo demceps*. eò quòd ibi sermo sit de commendà, quæ quitantur durat per 6. menses, nimirum non sit, si de ea (nimirum ut sit actu sacerdos) statuatur; cum annus ad promovendum expectari nequeat.

3. Respondeo ad secundum primò: majorem 14. & minorem 25. annis posse acceptare absque curatore beneficium sibi resignatum. Paris. cit. q. 9. n. 44. citans Buratt. conf. 411. l. 4. Mandos. de etat. minorum, q. 30. ac dicens sic teneri ab omnibus; eò quòd, dum agitur de acquirendo beneficio, agatur de lucro, quemadmodum & ideo, quia de lucro tractatur, & utile sibi negotium gerit, adire potest sine curatore hereditatem. *l. impuberibus. ff. de acquirend. heredit.* Paris. nu. 48. tum etiam quia habet legitimam personam standi in iudicio tam per se, quam per procuratorem in spiritualibus & beneficialibus. Paris. nu. 49. citans *c. ult. de iudic. in 6. & ibi communiter DD.*

4. Respondeo ad secundum secundò: sine curatore quoque acceptare potest talis beneficium sibi resignatum reservatis resignanti fructibus aut pensione: Quin & ad consentiendum tali resignationi & reservationi constituere procuratorem, ita ut valida sit resignatio etiam curatore ejus non consentiente. Paris. n. 52. citans Buratt. conf. 411. l. 4. Mandos. ubi ante. & binas Rotæ decis. eò quòd & hic (quæ ratione motam ait Rotam Paris. nu. 53.) & in hoc casu adhuc agatur de lucro; cum resignationes quòd ad resignatarium sint favorabiles, & saltem ratione spei dicatur resignatarius acceptans agere de lucro, licet omnes fructus sint reservati alteri, & nemo sit, qui non desideret etiam habere taliter beneficium: Nec obstat, quòd aliàs consentire non possit sine curatore in rebus sibi utilibus, ubi onus est adjunctum, ut Gozadin. conf. 16. nu. 8. cum aliis passim apud Paris. num. 50. nam id procedit, ubi ante consensum minori esset jus acquisitum; tunc enim diceretur fere distractio juris, seu obligatio ad onus, in casu autem dictæ acceptationis, ante hanc, seu ante consensum jus nullum acquisivit. Paris. n. 53. qui & nu. 54. subjungit, procedere hæc eò magis, si Papa derogaret regulæ de præstando consensu, arreto, quòd resignatio sit in favore minoris; eò quòd, dum Papa vult, non esse necessarium consensum, resignatio non possit annullari ob defectum non præstiti consensûs legitimi.

Questio 363. An beneficium seculare resignari possit regulari & contra?

Respondeo negativè: Regularis enim inhabilis est ad beneficium seculare & contra. Paris. l. 4. q. 5. n. 1. & 2. citans plurimos juxta dicta à nobis aliàs, ubi de beneficio regulari, quò faciunt verba Trid. sess. 14. c. 10. de reform. Regularia beneficia in titulum regularibus professis provideri consueta, cum per obitum aut resignationem, vel aliàs illa in titulum obtinentis vacare contigerit, religiosis illis ordinis, vel is, qui habitum omnino suscipere, & professionem emittere teneantur, & non aliis, conferantur & c. ubi, quòd ad præsentem materiam de resignatione, reflexè ponderanda esse verba illa; aut per resignationem, ait Paris. & sic monachum esse inhabilem ad beneficia secularia sine dispensatione, & collationem non tenere, etiam si sit facta motu proprio, fuisse resolutum à Rota testatur Paris. loc. cit. n. 4. Canonico tamen regulari posse provideri de bene-

ficio seculari curato cum dispensatione Episcopi, resolutum fuisse à Rota in Metensi Parochial. 16. Nov. 1552. testatur Paris. n. 5. Verum & de hoc postremo vide à nobis tractata fusè & ex professo alibi.

Questio 364. An beneficium resignari possit in favorem capituli, vel conventus alicujus?

Respondeo affirmativè. Paris. l. 4. q. 10. nu. 1. Rex Mandos. verum ut iidem AA. talis resignatio unioni æquivaleret, cum beneficii sic resignati vacatio ulterius contingere non solet, quia capitulum seu conventus non moritur. Paris. loc. cit. num. 3.

Questio 365. An femina resignari possit beneficium ecclesiasticum?

Respondeo negativè: Quia femina inhabilis est ad obtinenda beneficia, ut Rebuff. de pacif. poss. n. 312. Hojed. de incompat. p. 1. c. ult. n. 73. & AA. communiter in *c. cum in nostris. de concess. preb.* Paris. l. 4. q. 6. n. 1. Verum hæc intelligenda de beneficio, quòd habens masculus, resignaret in feminam. Secus enim est si femina habens Prælaturam, v. g. Abbatissam vellet illam resignare in favorem alterius feminae, id enim posset. Paris. ibid. n. 2. citans Sarn. in reg. de infirmis. q. 6. Mandos. ibid. q. 3. & c.

Questio 366. An resignari possit beneficium habenti dignitatem?

Respondeo affirmativè: idque, etiam si sit Cardinalis, Patriarcha, Episcopus, etiam proprius, ejuſve Vicarius. Paris. l. 4. q. 8. n. 4. & 5.

Questio 367. An resignari possit beneficium Præceptoribus, Gubernatoribus & similibus, habentibus potestatem super resignantem?

Respondeo: Secundum jus commune id fieri posse, modò fraus nulla interveniat. Ait tamen Tond. qq. benefic. p. 1. c. 50. nu. 18. quòd resignatio facta ad utilitatem Magistri, Præceptoris, vel alterius habentis potestatem super resignantem in Gallia sit distinctè prohibita, pro quo citat Papon. l. 16. tit. 3. Arresto. 3. quin & irrita, ut habet idem Tond. in summario. cit. c. n. 18. Loquitur autem de minore resignante. vide dicta supra, ubi de resignatione minoris & restitutione illius in integrum.

Questio 368. An resignari possit beneficium affinis & consanguineis?

Respondeo affirmativè. Paris. l. 4. q. 8. n. 6. citans Navar. in man. c. 23. nu. 107. Non viderur tamen patet posse resignare beneficium suum in favorem filii sui, etiam legitimi, quin Papa dispenseret eum, si filius immediatè succedat in beneficio, res hæc præferat speciem quandam successionis hereditariæ. Argumento *c. ex transmissa. de filiis presbyter.* Unde etiam, si filius patri beneficium resignavit, isque illud obtinuerit, filius idem beneficium immediatè post patrem consequi nequit, etiam per liberam collationem. Laym. in *c. constitutus. de filiis presbyt. n. 1.* Poterit tamen (intelligè sine interveniente ulla dispensatione) extraneus bene-